

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ - www.apf.gr

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ
ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ - www.pasykaga.gr

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ
ΠΤΥΧΙΟΥΧΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ - www.aplf.gr

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΑΓΓΛΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ - www.pekade.gr

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ & ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ Α.Π.Θ. - kotsonis7@gmail.com

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ - www.deutsch.gr

Πληροφορίες: Σλίμπας Πάκης, κιν. 6949 933565

Αθήνα / Θεσσαλονίκη, 31-07-2016

ΠΡΟΣ:

- Υπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων
κ. Νίκο Φίλη

ΚΟΙΝ.:

- Γενικό Γραμματέα του ΥΠ.Π.Ε.Θ
κ. Γιάννη Παντή

- Πρόεδρο της Επιτροπής Ξένων Γλωσσών του Ι.Ε.Π
κ. Βασιλική Δενδρινού

- Προέδρους των Τμημάτων Ξένων Γλωσσών &
Φιλολογιών Ε.Κ.Π.Α. και Α.Π.Θ.

ΘΕΜΑ: «Επιστημονικοί φορείς Αγγλικής, Γαλλικής & Γερμανικής Φιλολογίας:
Ρυθμίσεις για τη χορήγηση “επάρκειας” διδασκαλίας Ξένων Γλωσσών και τη
διαπίστευση των συστημάτων πιστοποίησης γλωσσομάθειας»

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ,

Οι παραπάνω επιστημονικοί φορείς εκπροσωπούν τους 11.949 μόνιμους εκπαιδευτικούς Γαλλικής (ΠΕ05), Αγγλικής (ΠΕ06) και Γερμανικής (ΠΕ07) Φιλολογίας που εργάζονται στη Δημόσια Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια εκπαίδευση καθώς και τους 6.816 εκπαιδευτικούς των παραπάνω κλάδων, που υπέβαλλαν ηλεκτρονική αίτηση κατάταξης στους πίνακες αναπληρωτών για το σχολικό έτος 2016-17. Ορισμένοι από τους φορείς εκπροσωπούν και τους χιλιάδες άλλους εκπαιδευτικούς Ξένων Γλωσσών – πτυχιούχους των Τμημάτων Ξένων Γλωσσών και Φιλολογιών.

Στο περιθώριο της συνάντησής σας με τους επιστημονικούς φορείς των εκπαιδευτικών Γαλλικής και Γερμανικής Φιλολογίας στις 13.07.2016 στην κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου, με κύριο θέμα την επαναφορά της ελεύθερης επιλογής της Β΄ Ξένης Γλώσσας στην Ε΄ Δημοτικού, τέθηκαν –δίχως να συζητηθούν αναλυτικά- και **δύο θέματα που απασχολούν τους επιστημονικούς μας φορείς και τα αντίστοιχα Τμήματα των ελληνικών πανεπιστημίων εδώ και πάρα πολλά χρόνια** και θεωρούμε πως είναι πλέον ώριμες οι συνθήκες να προχωρήσει η Πολιτεία στην αντιμετώπισή τους:

- α) Η κατάργηση της “επάρκειας” για τη διδασκαλία ξένων γλωσσών σε κατόχους πιστοποιητικού γλωσσομάθειας επιπέδου Γ2 (π.χ. Proficiency για την αγγλική γλώσσα), ακόμη και για τις ξένες γλώσσες και πολιτισμούς που δε διδάσκονται μέχρι σήμερα, στα ελληνικά πανεπιστήμια (π.χ. αραβικά, κινέζικα).
- β) Η νομοθέτηση της διαπίστευσης των συστημάτων πιστοποίησης γλωσσομάθειας, ώστε να διασφαλίζεται η αξιοπιστία των χορηγούμενων πιστοποιητικών. Υπάρχει ήδη σχετικό έτοιμο σχέδιο νόμου, προϊόν ευρύτατης συναίνεσης όλων των εμπλεκομένων (επιστημονικοί φορείς ΠΕ05-06-07, επιστημονικές-ερευνητικές ομάδες όλων των γλωσσών του ΚΠΓ, Τμήματα Ξένων Γλωσσών και Φιλολογιών του ΕΚΠΑ και του ΑΠΘ), του οποίου η δημόσια διαβούλευση ολοκληρώθηκε στις 29.12.2014 και παραμένει αναρτημένο στο <http://www.opengov.gr/ypεpth/?p=2274>.

Με την παρούσα επιστολή δηλώνεται η διαθεσιμότητα των επιστημονικών φορέων των εκπαιδευτικών Γαλλικής, Αγγλικής και Γερμανικής Φιλολογίας να συμβάλλουν στη **γρήγορη διεκπεραίωση των παραπάνω εκκρεμοτήτων**. Στο πλαίσιο αυτό και σε συνεννόηση με τους Προέδρους των Τμημάτων Ξένων Γλωσσών και Φιλολογιών του ΕΚΠΑ και του ΑΠΘ οι παραπάνω φορείς χρηματοδότησαν την έκδοση γνωμοδότησης για το θέμα της “επάρκειας” από το δικηγόρο κ. Δ. Παπαφιλίππου, νομικό με βαθιά γνώση του θέματος, ώστε στις συνομιλίες του Γενικού Γραμματέα του ΥΠ.Π.Ε.Θ κ. Γιάννη Παντή με τα πανεπιστημιακά τμήματα να υπάρξει **τεκμηριωμένη και νομικά ορθή εισήγηση**.

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ,

Αναμένουμε την άμεση συνάντησή μαζί σας ή εάν αυτό δεν είναι εφικτό με εκπροσώπους σας, ώστε πριν αναληφθεί οποιαδήποτε νομοθετική πρωτοβουλία να λάβουν γνώση και να εκφέρουν τις απόψεις τους οι εκπρόσωποι των δεκάδων χιλιάδων εκπαιδευτικών, που διδάσκουν τη Γαλλική, την Αγγλική και τη Γερμανική στην Ελλάδα.

Με εκτίμηση

Τα Διοικητικά Συμβούλια των επιστημονικών φορέων των εκπαιδευτικών Γαλλικής (ΠΕ05), Αγγλικής (ΠΕ06) και Γερμανικής (ΠΕ07) Φιλολογίας

ΣΥΝΗΜΜΕΝΑ (3)

1. Γνωμοδότηση για τη νομιμότητα της λεγόμενης «επάρκειας» (Ιούνιος 2016)
2. Εισήγηση της ομάδας εργασίας για τη μελέτη των πιστοποιητικών γλωσσομάθειας και τη διασφάλιση της αξιοπιστίας τους (Υ.Α. 146274/ΚΒ/19-11-2010)
3. Απόφαση της Συγκλήτου του Α.Π.Θ για τη χορήγηση επάρκειας διδασκαλίας Ξένων Γλωσσών σε κατόχους πιστοποιητικού γλωσσομάθειας (19.07.2016)

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ - LAW FIRM
ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
ΠΑΡΑΦΙΛΙΠΠΟΥ & ASSOCIATES

Δημήτριος Α. Παπαφιλίππου, LLM, ΔρΝ
Βασίλης Α. Ζάμπρος
Σοφία Χ. Παλαντζίδου
Κατερίνα Δ. Παπαφιλίππου, DES
Σταύρος Κ. Τσορμπατζόγλου
Χρήστος Π. Τριφτούδης
Καλλιόπη Μ. Σελλά
Χριστίνα Κ. Στράτογλου

Demetrius A. Papaphilippou, LLM, PhD
Vassilis A. Zabros
Sophia Ch. Palantzidou
Catherine D. Papaphilippou, DES
Stavros K. Tsormpatzoglou
Christos P. Triftoudis
Kalliopi M. Sella
Christina K. Stratoglou

Ειδ. Σύμβουλος Μέρκος Ι. Καμπίτογλου, PGD
Sp. Advisor Merkos I. Kambitoglou, PGD

Τηλ++302310511811 (5 γραμμές, 5 lines) Fax 2310532848, info@papaphilippou.gr, www.papaphilippou.gr
Κουντουριώτη 8 Θεσσαλονίκη 54625 – 8, Kountourioti St., Thessaloniki 54625 – GREECE

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ

Προς:

1. τους/τις Προέδρους των Τμημάτων Αγγλικής, Γαλλικής, Γερμανικής και Ιταλικής Γλώσσας και Φιλολογίας του Α.Π.Θ.,
2. το Διοικητικό Συμβούλιο του Παραρτήματος Βόρειας Ελλάδας της Πανελληνίας Ένωσης Καθηγητών Γερμανικής Γλώσσας Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης,
3. το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Αποφοίτων και Μεταπτυχιακών Τμήματος Αγγλικής Γλώσσας και Φιλολογίας Α.Π.Θ.

Απαντώντας στο ερώτημά σας για την νομιμότητα της λεγόμενης «επάρκειας», όπως αυτή ρυθμίζεται απ' τον Α.Ν. 2545/1940 (άρθρο 70) και τον Νόμο 4250/2014 (άρθρο 5):

1. Στο άρθρο 70 παρ.1 του Α.Ν. 2545/1940 ορίζεται ως γενικός κανόνας ότι:
«Οι διδάσκοντες εν φροντιστηρίοις πρέπει να έχουν τά ειδικά προσόντα τά απαιτούμενα διά τόν διορισμόν εις αντίστοιχον θέσιν δημοσίου σχολείου.»
Ωστόσο, με τις παρ.4 και 5 του άρθρου 70 του ΑΝ 2545/1940 προφανώς για λόγους αναγόμενους στη χρονική στιγμή της θέσπισης της διάταξης αυτής, εισάγεται εξαίρεση και ειδικότερα ορίζεται ότι: §«*Προκειμένου περί των διδασκόντων ξένας γλώσσας εν φροντιστηρίοις, εις τας περιπτώσεις τά προσόντα τών δέν συμπίπτουν ακριβώς με τά προσόντα τών αντιστοίχων*

δημοσίων λειτουργιών, αποφαίνεται περί τής επάρκειας αυτών ο Υπουργός των Θρησκευμάτων και τής Εθνικής Παιδείας μετά γνώμην του Εποπτικού Συμβουλίου Ιδιωτικής Εκπαιδεύσεως.»

Η διάταξη αυτή, είναι απόλυτα βέβαιο ότι, όταν αρχικά τέθηκε σε ισχύ, αποσκοπούσε στην ικανοποίηση της επιτακτικής ανάγκης εκμάθησης των ξένων γλωσσών που συνέπιπτε τότε με την έλλειψη αντίστοιχων καθηγητών, γεγονός εξάλλου που προκύπτει και από μεταγενέστερες νομοθετικές διατάξεις αντίστοιχου περιεχομένου όπως για παράδειγμα τον Α.Ν. 284 της 1/14 Φεβρ.1968, άρθρο 1 παρ.3 σύμφωνα με την οποία, «*διά νά καταστή δυνατή η ικανοποίησις τής υπάρχουσής σήμεραν ανάγκης εκμαθήσεως τών ξένων γλωσσών καί διά νά εφαρμοσθή η αρχή τής ίσης μεταχειρίσεως, παρέχεται εις πάν φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον τό δικαίωμα ιδρύσεως και λειτουργίας πλειόνων του ενός Φροντιστηρίων ξένων γλωσσών, υπό τήν Διεύθυνσιν προσώπων κεκτημένων τά νόμιμα προσόντα, εφαρμοζομένων κατά τά λοιπά τών διατάξεων τού Α.Ν. 2545/1940»^{1, 2}*

2. Πρέπει να σημειωθεί πως το Κράτος ιδρύοντας και οργανώνοντας φορείς (ΑΕΙ) που παρέχουν ειδικές γνώσεις ώστε βάσει αυτών να είναι δυνατή, μετά από επιτυχή αποφοίτηση, η άσκηση ορισμένου επαγγέλματος, οφείλει να προστατεύει τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων, και όχι με διατάξεις όπως η επίμαχη (άρθρο 70) να τα περιορίζει. Έτσι, συντρέχει λόγος δημοσίου συμφέροντος να διδάσκεται η ξένη γλώσσα από εκπαιδευτικούς που έχουν ολοκληρώσει με επιτυχία τετραετές πρόγραμμα σπουδών που περιλαμβάνει ψηλού επιπέδου μαθήματα σχετικά με τη μελέτη της γλώσσας (γλωσσολογία), τη λογοτεχνία και τον πολιτισμό, όσο και σχετικά με τη διδακτική μεθοδολογία και την παιδαγωγική και να μην αποδίδεται η δυνατότητα για τη διδασκαλία της σε

¹ Αργότερα με τον Νόμο 2740/1999 «Κρατικό Πιστοποιητικό Γλωσσομάθειας και άλλες διατάξεις» είχε θεσπισθεί «Κρατικό Πιστοποιητικό Γλωσσομάθειας» με προϋποθέσεις και διαδικασία που προβλέπεται στον νόμο αυτόν. Το δε πιστοποιητικό (επιπέδου II) αυτό, κατά το άρθρο 1 παρ.5 του νόμου αυτού, «αποτελεί προσόν για τη χορήγηση επάρκειας διδασκαλίας της οικείας ξένης γλώσσας στα φροντιστήρια, τα οποία μετονομάζονται σε Κέντρα Ξένων Γλωσσών με την παρ.15 του άρθρου 6...»

² Σημειώνεται πως κατά το άρθρο 2 παρ.4 του Ν.2740/1999, οι κάτοχοι πτυχίου τμημάτων ξένων γλωσσών των ΑΕΙ της ημεδαπής απαλλάσσονται των εξετάσεων για την απόκτηση κρατικού πιστοποιητικού γλωσσομάθειας γιατί θεωρείται ότι διαθέτουν άριστη γνώση της ξένης αυτής γλώσσας (!) (βλ. και Γνωμοδότηση του ΝΣΚ 215/Τμ.Ε).

«επαρκειούχους», οι οποίοι δεν έχουν καμία παιδαγωγική και διδακτική επάρκεια.

Για να καταστεί πιο εμφανές το παράλογο της ρύθμισης: Σύμφωνα και με την 415/1996 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου της Αθήνας (Διδικ 1997, 148), η ηλικία του υποψήφιου «επαρκειούχου» δεν αποτελεί ειδικό προσόν κατά την έννοια του άρθρου 70 παρ.1 του AN2545/1940 δεδομένου του ότι ως «ειδικά προσόντα» κατά τη διάταξη αυτή, νοούνται μόνον οι τίτλοι σπουδών που απαιτούνται για διορισμό σε αντίστοιχη θέση στη δημόσια εκπαίδευση (!!!) και η εκδοχή αυτή, ενισχύεται, κατά την ίδια απόφαση, με την παρ.4 του ίδιου άρθρου!!... Η διδασκαλία λοιπόν, έτσι είναι νόμιμα δυνατή από άτομο που δεν έχει γνώσεις σε παιδαγωγικά και διδακτικά μεθοδολογικά ζητήματα και απλώς έχει τελειώσει το λύκειο και είναι και κάτω των 20 ετών (στην υπόθεση αυτή ήταν 20). Αυτός προστατεύεται επαγγελματικά με τον ίδιο τρόπο που προστατεύεται και ο εκπαιδευτικός που έχει πτυχίο ΑΕΙ... Και αυτός καλείται να παρέχει εκπαίδευση με τον ίδιο τρόπο που παρέχει και ο πτυχιούχος!!...

3. Η τυχόν αποδοχή της ισχύος της επίμαχης διάταξης (του άρθρου 70), συνιστά αυθαίρετη εξομίωση καταστάσεων και προσώπων που τελούν υπό διαφορετικές συνθήκες κατά παράβαση του άρθρου 4 παρ. 1Σ αλλά και αυθαίρετη διάκριση μεταξύ των εκπαιδευτικών που διδάσκουν στα εκπαιδευτικά φροντιστήρια και αυτών που διδάσκουν στα Κέντρα Ξένων Γλωσσών.
4. Είναι πλέον κοινός τόπος πως τόσο τα εκπαιδευτικά φροντιστήρια όσο και τα φροντιστήρια ξένων γλωσσών στοχεύουν στη βελτίωση της παρεχομένης από τα δημόσια σχολεία εκπαίδευσης και στην κάλυψη των εκπαιδευτικών κενών από την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια βαθμίδα.

Είναι δε απαξιωτικό για το μάθημα των ξένων γλωσσών, θεωρούμενο προφανώς ήσσονος σημασίας να γίνεται αποδεκτό πως για τη διδασκαλία του αρκεί να έχει λειτουργούς που να διαθέτουν σαφώς κατώτερα προσόντα με τους εκπαιδευτικούς των υπολοίπων μαθημάτων. Υιοθετείται έτσι διάκριση σε βάρος συγκεκριμένης ειδικότητας εκπαιδευτικών παρά το γεγονός ότι εργάζονται στον ίδιο εργασιακό τομέα (φροντιστήρια) και διαθέτουν τα ίδια προσόντα (πτυχιούχοι ΑΕΙ) με τους συναδέλφους τους άλλων ειδικοτήτων χωρίς μάλιστα να συντρέχει

κανένας λόγος δημοσίου συμφέροντος. Παράλληλα, με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνεται ανεπίτρεπτη εξομοίωση μεταξύ των πτυχιούχων ξενόγλωσσων πανεπιστημιακών τμημάτων και «επαρκειούχων» -μη πτυχιούχων, αφού παρέχεται η δυνατότητα και στις δύο κατηγορίες εργαζομένων να διδάσκουν το ίδιο ακριβώς αντικείμενο, στον ίδιο εργασιακό χώρο³.

Διότι ακριβώς για τη διασφάλιση της ποιότητας ενός ύψιστου κοινωνικού αγαθού, όπως είναι η Παιδεία, είναι απαραίτητη η αναβάθμιση των απαιτούμενων προσόντων για τη διδασκαλία ξένων γλωσσών.

Διότι η ιδιωτική εκπαίδευση δεν είναι (μόνον) «επιχείρηση», καλείται να παίξει κι έναν συνταγματικά κατοχυρωμένο κοινωνικό ρόλο που δεν επιτρέπεται να αγνοείται απ' τον νομοθέτη (και τη διοίκηση). Ο δε συνταγματικός νομοθέτης δεν ήθελε να προστατεύσει μόνον κάποια είδη διδασκόμενης γνώσης και να αφήσει έξω τα υπόλοιπα. Και θα ήταν έτσι πολύ επικίνδυνη αυτή η διάκριση γιατί αν τώρα αφήνει ανέλεγκτα έξω ένα κομμάτι γνώσης από την προστασία της συνταγματικής διάταξης, το ίδιο μπορεί να κάνει και αύριο με άλλα είδη και να μείνει χωρίς περιεχόμενο η συνταγματική προστασία της εκπαίδευσης.

5. Με το άρθρο 5 του Ν. 4250/2014 που αφορά την «Απλούστευση της διαδικασίας χορήγησης επάρκειας για τη διδασκαλία ξένης γλώσσας σε φροντιστήρια», τροποποιήθηκε το άρθρο 70 παρ.4 του Αναγκαστικού Νόμου 2545/1940, αδρανοποιώντας ουσιαστικά τις διαδικασίες χορήγησης «επάρκειας» μετά και την κατάργηση του Εποπτικού Συμβουλίου Ιδιωτικής Εκπαίδευσης. Παράλληλα εξουσιοδότησε τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων να εκδώσει απόφαση που να καθορίζει «τα κριτήρια για τη χορήγηση επάρκειας» καθώς «και κάθε άλλο σχετικό θέμα».

³ Το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών με την 1140/1999 απόφαση του (ΔιΔικ 2000, 113) έκρινε πως «... ναί μεν δεν προβλέπεται ρητά από τις διατάξεις του ΑΝ 2545/1940, οι υποψήφιοι για να διδάξουν σε φροντιστήρια να έχουν γνώσεις φιλολογικού ή παιδαγωγικού περιεχομένου, πλην αυτό συνάγεται από την ίδια διάταξη της παρ.4 του άρθρου 70 του ίδιου νόμου που απαιτεί καταρχήν να συμπίπτουν τα προσόντα των υποψηφίων με αυτά των δημοσίων λειτουργών, οι οποίοι διορίζονται ως εκπαιδευτικοί έχουν παιδαγωγικές γνώσεις, αλλά προκύπτει και εκ του σκοπού της διατάξεως αφού καλούνται οι υποψήφιοι να εκπληρώσουν διδακτικό έργο.» Στην υπόθεση αυτή το «Συμβούλιο Θεμάτων Ιδιωτικής Εκπαίδευσης» (όπως μετονομάστηκε το Εποπτικό Συμβούλιο Ιδιωτικής Εκπαίδευσης με την απόφαση Σ5/15/24.4.1982 του ΥΠΕΠΘ) γνωμοδότησε αρνητικά στην αίτηση του υποψηφίου «επαρκειούχου» διότι οι σπουδές του δεν ήταν φιλολογικού ή παιδαγωγικού περιεχομένου (!!!)

Η πραγματικά ευρύτατη αυτή εξουσιοδότηση δόθηκε για ένα μήνα απ' τη δημοσίευση του νόμου, και ο μήνας αυτός πέρασε χωρίς να θεσπιστεί η Υπουργική αυτή απόφαση.

Αλλά, και αν ακόμη είχε θεσπιστεί, η συνταγματικότητά της θα ήταν εξαιρετικά αμφίβολη λόγω ακριβώς της ευρύτητάς της, πράγμα που είναι αντίθετο στο Σύνταγμα όπως έχει επανειλημμένα αποφανθεί το Συμβούλιο της Επικρατείας. Τέλος πρέπει να σημειωθεί πως, σύμφωνα και με την 3887/2001 απόφαση του Γ' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, με τη διάταξη του άρθρου 7 του ΑΝ 2545/1940 δεν παρασχέθηκε στον ΥΠΕΠΘ «εξουσιοδότηση για την έκδοση κανονιστικών αποφάσεων που θα καθορίζουν πάγια κριτήρια για τη διαπίστωση της επάρκειας των προσόντων διδασκαλίας ξένης γλώσσας στα φροντιστήρια και οι οποίες θα δεσμεύουν τον Υπουργό ή το όργανο που θα εξουσιοδοτείται απ' αυτόν κατά την έκδοση των ατομικών πράξεων». (βλ. και παραπεμπόμενες αποφάσεις ΣτΕ 4104/1987, 3081/1978, 1258/1977, 2107/1976)

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ, ενόψει των παραπάνω:

Η κατάσταση όπως έχει διαμορφωθεί σήμερα επιτρέπει μόνο στον Υπουργό χωρίς καμία καθορισμένη διαδικασία ή προϋποθέσεις τη χορήγηση «επάρκειας». Παράλληλα δεν υπάρχει ευχέρεια -εφόσον δεν υπάρχει έγκυρη νομοθετική εξουσιοδότηση- για να θεσπιστεί κανονιστικό καθεστώς για τη διαδικασία και προϋποθέσεις για χορήγηση «επάρκειας». Επομένως -de lege ferenda- και με σκοπό την πλήρη αποσαφήνιση του υφιστάμενου καθεστώτος είναι προφανές πως απαιτείται η κατάργηση της παραγράφου 4 του άρθρου 70 του ΑΝ 2545/1940 και η νομοθετική ανάλογη προσαρμογή τόσο της παραγράφου 5 του ίδιου Α.Ν. όσο και του άρθρου 5 του Ν.4250/2014.

Θεσσαλονίκη, 29/06/2016

Δημήτριος Α. Παπαφιλίππου

Δικηγόρος (ΑΜΔΣΘ 842)

ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Δικηγορική Εταιρία (ΑΜΔΣΘ 90062)

ΑΦΜ 997288708 Α' ΔΟΥ Θεσσαλονίκης

Ν. Κουντουριώτη 8—Θεσσαλονίκη-54625

Δημήτριος Παπαφιλίππου LLM, Δ.Ν.

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

«για τη μελέτη των πιστοποιητικών γλωσσομάθειας και τη διασφάλιση της αξιοπιστίας τους»

Η Ομάδα Εργασίας η οποία ορίστηκε από το Υπουργείο Παιδείας ΔΒΜΘ στις 19/11/10 με την Υπουργική Απόφαση 146274/ΚΒ, μετά από ανταλλαγή απόψεων μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και συνεδρίαση διάρκειας τριών ωρών που έγινε στις 14 Ιανουαρίου 2011 στο κεντρικό κατάστημα του Υπουργείου Παιδείας, κατέληξε στις παρακάτω διαπιστώσεις και προτάσεις

I. ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΗ 1^η: Έλλειψη νομοθετικού πλαισίου για προσδιορισμό των φορέων πιστοποίησης

Στην ελληνική νομοθεσία δεν υπάρχει διάταξη που να καθορίζει τα χαρακτηριστικά και τις αρμοδιότητες των φορέων που έχουν το δικαίωμα να οργανώνουν συστήματα πιστοποίησης γλωσσομάθειας ή να διοργανώνουν εξετάσεις. Η μόνη διάταξη που σχετίζεται με το θέμα που απασχόλησε την Ομάδα Εργασίας βρίσκεται στο νόμο 2544/1940, ο οποίος στο άρθρο 72 ορίζει πως «Τα φροντιστήρια δεν δύνανται να χορηγούν οιονδήποτε τίτλον σπουδών πλην απλών βεβαιώσεων, των ο τύπος δύναται να ορισθή δι' Υπουργικής αποφάσεως».

Αποτέλεσμα αυτού του νομοθετικού κενού είναι η λειτουργία πολλών συστημάτων πιστοποίησης, που προέρχονται από ποικίλα ιδρύματα, διαφορετικής φύσεως: Υπουργεία Παιδείας (Γαλλίας, Ελλάδας, Ισπανίας, Σουηδίας), συνδικαλιστικές οργανώσεις (Πανελλήνια Ομοσπονδία Ιδιοκτητών Κέντρων Ξένων Γλωσσών), ιδιωτικά, μεμονωμένα σχολεία (π.χ. Pitman), κρατικά ξένα μορφωτικά ινστιτούτα (π.χ. Ιταλικό Μορφωτικό Ινστιτούτο Αθηνών), μη κρατικά ξένα μορφωτικά ινστιτούτα, (π.χ. Ινστιτούτο Goethe), μη κρατικά ιδρύματα που ασχολούνται κυρίως ή αποκλειστικά με πιστοποίηση (π.χ. ETS, Cambridge ESOL, EDEXEL), επιμελητήρια.

Η μέχρι τώρα πρακτική, επομένως, είναι να επιτρέπεται σε όλους τους φορείς πιστοποίησης, πλην των Φροντιστηρίων που μετονομάστηκαν σε Κέντρα Ξένων Γλωσσών (Ν. 2740/1999 αρθρ. 1 παραγρ. 5), να διαθέτουν έναντι

αμοιβής τις υπηρεσίες πιστοποίησης στην ελληνική αγορά. Αναγνωρίζονται, όμως, από την ελληνική Πολιτεία μόνον ορισμένα συστήματα πιστοποίησης και επιπλέον εμμέσως. Δηλαδή, αναγνωρίζονται όσα περιλαμβάνονται στο «επαρκειολόγιο» του ΥΠΕΠΘ (Υπ. Απ. Δ5/964, ΦΕΚ 59-B/1996), στο «προσοντολόγιο» του ΥΠΕΣ και στις προκηρύξεις του ΑΣΕΠ για κάλυψη θέσεων του ευρύτερου δημόσιου τομέα

Επιπλέον, πολλές φορές παρατηρείται σύγκρουση των διαφορετικών ρόλων που δύνανται να αναλάβουν οι φορείς πιστοποίησης εξαιτίας της μη αποσαφήνισής τους (π.χ. ο ρόλος του φορέα που έχει την επιστημονική ευθύνη για την προετοιμασία των εξετάσεων από τον ρόλο του φορέα που υλοποιεί τις εξετάσεις).

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΗ 2^η: Έλλειψη κριτηρίων αναγνώρισης συστημάτων πιστοποίησης

Η Ομάδα Εργασίας διαπίστωσε ότι τα κριτήρια και η διαδικασία βάσει των οποίων γίνεται η έμμεση αυτή αναγνώριση των πιστοποιητικών δεν είναι γνωστά στο κοινό, με αποτέλεσμα να έχει δημιουργηθεί η πεποίθηση σε όσους ασχολούνται με ξενόγλωσση εκπαίδευση και κατάρτιση ότι η επιλογή γίνεται με αδιαφανή τρόπο και για να εξυπηρετούνται τα οικονομικά συμφέροντα μεμονωμένων προσώπων ή ιδρυμάτων. Για την έλλειψη σαφών κριτηρίων και διαδικασιών την ευθύνη έχει το Υπουργείο Παιδείας, αφού η υπάρχουσα νομοθεσία ορίζει πως ο ορισμός των κριτηρίων είναι δική του αρμοδιότητα, μian αρμοδιότητα που τα τελευταία χρόνια απέφυγε να ασκήσει.

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΗ 3^η: Έλλειψη ορισμού του όρου «πιστοποιητικό»

Μετά από την αναζήτηση κανονιστικών διατάξεων στην ελληνική νομοθεσία δε βρέθηκε ορισμός του «πιστοποιητικού», σε αντιδιαστολή, για παράδειγμα, με τους «τίτλους σπουδών» (όπως «απολυτήριο», «πτυχίο») και τις «βεβαιώσεις» παρακολούθησης μαθημάτων. Αυτό έχει ως συνέπεια ορισμένοι φορείς παροχής γλωσσικής κατάρτισης να παραπλανούν τους ενδιαφερόμενους με διαφημίσεις που υπόσχονται «πτυχίο proficiency αγγλικής γλώσσας σε τρία χρόνια». Η έλλειψη σχετικής νομοθεσίας, σε συνδυασμό με τον παρωχημένο θεσμό της «επάρκειας», τον οποίο διατηρεί το ΥΠΔΒΜΘ, κάνουν παρόμοια διαφημιστικά μηνύματα καθόλα νόμιμα.

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΗ 4^η: Παραπλανητική ενημέρωση και διαφήμιση

Η έρευνα που έκανε η Ομάδα Εργασίας στο σύντομο χρονικό διάστημα που διέθετε, οδήγησε στη διαπίστωση ότι ορισμένοι φορείς (υπο)δηλώνουν σε διαφημιστικά κείμενα ή στην ιστοσελίδα τους ότι συνεργάζονται με πανεπιστήμια, πληροφορία, όμως, που δεν επιβεβαιώνεται από τα ίδια.

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΗ 5^η: Διαπλοκή οικονομικών συμφερόντων

Η Ομάδα Εργασίας πληροφορήθηκε ότι ορισμένοι φορείς πιστοποίησης επιστρέφουν μέρος των χρημάτων (έως και 30%), που εισπράττουν από τους υποψήφιους ως εξέταστρα, στους ιδιοκτήτες των Κέντρων Ξένων Γλωσσών ή σε όποια εκπαιδευτική μονάδα άλλης φύσεως «στέλνει» αυτούς που εκπαιδεύει ή καταρτίζει γλωσσικά, στο συγκεκριμένο σύστημα πιστοποίησης. Είναι προφανές ότι αυτό είναι ένα είδος διαπλοκής οικονομικών συμφερόντων, η οποία αποτελεί παράβαση των ιδεατών όρων υγιούς ανταγωνισμού. Στις προβλεπόμενες διαδικασίες εναρμόνισης των συστημάτων πιστοποίησης θα πρέπει να ληφθούν σοβαρά υπόψη οι προεκτάσεις του ζητήματος.

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΗ 6^η: Διαρκής αμφισβήτηση του ΑΣΕΠ από ορισμένους φορείς

Λόγω της έλλειψης σαφούς νομοθετικού πλαισίου, το ΑΣΕΠ γίνεται διαρκώς αντικείμενο αμφισβήτησης από φορείς οι οποίοι διαφωνούν για τις όποιες αποφάσεις τις οποίες αυτό παίρνει, κατ' αναλογία, για να μπορέσει να επιτελέσει το έργο του.

II. ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Οι παραπάνω διαπιστώσεις, καθώς και άλλες ήσσονος σημασίας, που για λόγους οικονομίας δεν καταγράφονται σε αυτή την εισήγηση, οδήγησαν τα μέλη της Ομάδας Εργασίας στην απόφαση να κάνουν τις προτάσεις που

ακολουθούν. Οι προτάσεις της Ομάδας στοχεύουν στην εξασφάλιση της διαφάνειας, της αξιοπιστίας και της εγκυρότητας των συστημάτων, έτσι ώστε οι πολίτες να μπορούν να επιλέγουν το καταλληλότερο για τους ίδιους πιστοποιητικό και να μην υποβάλλονται σε άσκοπη οικονομική δαπάνη.

ΠΡΟΤΑΣΗ 1^η: Άμεση αντιμετώπιση του προβλήματος της έλλειψης κριτηρίων αναγνώρισης και της αμφισβήτησης του ΑΣΕΠ (διαπιστώσεις 2 και 6).

Η Πολιτεία πρέπει να καλύψει το συντομότερο το νομοθετικό κενό που διαπιστώθηκε ορίζοντας έννοιες, κριτήρια και διαδικασίες αναφορικά με την αναγνώριση/διαπίστευση των πιστοποιητικών. Αυτό, επειδή δεν μπορεί να υλοποιηθεί άμεσα και χωρίς οικονομική δαπάνη, μας οδήγησε στη σκέψη να προτείνουμε μίαν αντιμετώπιση σε δύο φάσεις. Η πρώτη φάση συνίσταται στην ανάθεση, σε υπάρχοντα φορέα, του έργου της παραλαβής και δημοσιοποίησης υπεύθυνων δηλώσεων αναφορικά με ορισμένα γνωρίσματα/χαρακτηριστικά των συστημάτων πιστοποίησης. Η δημοσιοποίηση των δηλώσεων αυτών αφενός θα επιτρέψει μία αποτύπωση της υπάρχουσας κατάστασης και αφετέρου θα επιφέρει έναν αυτοέλεγχο των συστημάτων πιστοποίησης ως συνόλου.

Συγκεκριμένα, προτείνεται:

α) Να επιλεγεί από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, σε συνεργασία με συναρμόδια Υπουργεία, και κυρίως με το Εσωτερικών, ένας υπάρχων φορέας ο οποίος θα κληθεί να διεκπεραιώσει εργασία διοικητικής φύσεως και μόνο. Αυτό προτείνεται επειδή η ανάθεση του έργου της ουσιαστικής αξιολόγησης των συστημάτων πιστοποίησης θα απαιτούσε εξειδικευμένες γνώσεις και προσωπικό, καθώς και κάποιαν οικονομική δαπάνη, τουλάχιστον στην αρχή, πριν ο δημόσιος φορέας αρχίσει να έχει έσοδα από τα προς διαπίστευση/αναγνώριση συστήματα πιστοποίησης. Κατάλληλοι φορείς θεωρεί η ΟΕ πως είναι, για παράδειγμα, η Γραμματεία Διά Βίου Μάθησης, η Διεύθυνση Ιδιωτικής Εκπαίδευσης, ο Εθνικός Οργανισμός Πιστοποίησης Προσόντων, κτλ. Θεωρούμε σκόπιμο να μην ανατεθεί αυτό το έργο στο ΑΣΕΠ, αλλά ούτε και στη Διεύθυνση Πιστοποίησης της Γνώσης Ξένων Γλωσσών.

β) Να οριστούν με Υπουργική Απόφαση οι πληροφορίες που κάθε ενδιαφερόμενο σύστημα πιστοποίησης οφείλει να παράσχει σε τακτά χρονικά διαστήματα (για παράδειγμα ανά έτος ή ανά διετία). Το παράρτημα παρακάτω περιλαμβάνει ορισμένες από αυτές τις πληροφορίες, όπως θα τις όριζε η ΟΕ.

γ) Ο φορέας που θα παραλαμβάνει τις υπεύθυνες δηλώσεις θα τις δημοσιοποιεί στην ιστοσελίδα του και στη «Διαύγεια», έτσι ώστε όλα τα άλλα συστήματα και κάθε άλλος ενδιαφερόμενος (καθηγητές ξένης γλώσσας, μαθητές, γονείς, μεμονωμένα κέντρα ξένων γλωσσών, συνδικαλιστικοί φορείς του κλάδου, κτλ.) να είναι ενήμεροι και να μπορούν να αντικρούσουν, ενδεχόμενα, τη δήλωση προσκομίζοντας στον φορέα τα απαραίτητα τεκμήρια.

δ) Σε περίπτωση που υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις ψευδούς δηλώσεως, ο φορέας παραλαβής των δηλώσεων παραπέμπει το θέμα στη δικαστικές αρχές.

ε) Αν τρεις (3) μήνες μετά τη δημοσιοποίηση της υπεύθυνης δήλωσης δεν προκύψει επώνυμη και τεκμηριωμένη αμφισβήτηση των δηλουμένων, το σύστημα πιστοποίησης, και για κάθε επίπεδο πιστοποίησης, αναγράφει και δημοσιοποιεί στο διαδίκτυο, σε συγκεντρωτικό πίνακα, τα πιστοποιητικά που αναγνωρίζονται από το ελληνικό δημόσιο. Συνεπώς το ΑΣΕΠ, και κάθε άλλος φορέας του δημοσίου (αλλά και κάθε ενδιαφερόμενος) θα συμβουλευονται το συγκεκριμένο πίνακα και δεν θα χρειάζεται να πάρουν οποιοσδήποτε αποφάσεις ή να κάνουν ερμηνεία νομοθεσίας.

στ) Όσο διαρκεί η εκδίκαση μίας υπόθεσης ενδεχόμενης ψευδούς δηλώσεως, και πάντως όχι πέραν του ενός ημερολογιακού έτους από την παραπομπή του θέματος στη δικαιοσύνη, το σύστημα πιστοποίησης δεν περιλαμβάνεται στον πίνακα των αναγνωρισμένων πιστοποιητικών

ζ) Τα πιστοποιητικά γλωσσομάθειας που προσκομίζονται στο ΑΣΕΠ ή σε άλλες υπηρεσίες του δημόσιου τομέα και που έχουν χορηγηθεί από συστήματα πιστοποίησης που έχουν διακόψει τη λειτουργία τους και εξ αυτού δεν θα περιλαμβάνονται στον κατάλογο των αναγνωρισμένων πιστοποιητικών, θα μπορούσαν είτε να γίνονται δεκτά μετά από ερώτημα προς την πρεσβεία του κράτους στο οποίο το σύστημα πιστοποίησης είχε την έδρα του (όπως δηλαδή προτείνεται από το ΑΣΕΠ, σύμφωνα με κείμενο-εισήγηση που κατέθεσε στην ΟΕ η εκπρόσωπός του κυρία Σακελλαριάδου) είτε και να μην γίνονται πλέον δεκτά, εφόσον φέρουν ημερομηνία έκδοσης 10

ή περισσότερα χρόνια πριν από την προσκόμισή τους. Η πρόκριση της μία από τις δύο αυτές επιλογές έχει «πολιτικό» χαρακτήρα, δεν είναι αρμοδιότητα της ΟΕ, η οποία, ωστόσο, θα επέλεγε τη δεύτερη, αν είχε την αρμοδιότητα/εξουσία.

η) Το κείμενο που θα ετοιμαστεί για να ρυθμίσει τα ζητήματα της πρώτης και άμεσα υλοποιήσιμης φάσης, θα πρέπει να είναι σύμφωνο και να σέβεται τις ισχύουσες διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας και συγκεκριμένα του Ν. 2251/1994 περί προστασίας καταναλωτών (διαφήμιση), του Ν. 146/1914 περί αθέμιτου ανταγωνισμού, του Ν. 703/1977 περί ελέγχου μονοπωλίων και ολιγοπωλίων και προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού, όπως έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν σήμερα, και ταυτόχρονα τις διατάξεις της Συνθήκης της ΕΕ, περί ελευθερίας εγκατάστασης και παροχής υπηρεσιών.

ΠΡΟΤΑΣΗ 2^η: Συγκρότηση και Λειτουργία του Συμβουλίου Διαπίστευσης Συστημάτων Πιστοποίησης Γλωσσομάθειας

Σε δεύτερη φάση, για οριστική/μόνιμη επίλυση των προβλημάτων που καταγράφηκαν παραπάνω ως διαπιστώσεις 1 έως και 6, πρέπει να ετοιμάσει το Υπουργείο Παιδείας νόμο στον οποίο να ορίζονται κάποιες/κάποιο έννοιες/όροι και να θεσμοθετείται ένας νέος φορέας που θα κάνει ουσιαστική αξιολόγηση των συστημάτων πιστοποίησης της γλωσσομάθειας (κατά το πρότυπο του βρετανικού Ofqual ή του γερμανικού DAR ή του ουγγρικού Educational Authority Accreditation Centre).

ΠΡΟΤΑΣΗ 3^η: Κάλυψη δαπανών διαπίστευσης

Για την εξασφάλιση της βιωσιμότητας του θεσμού διαπίστευσης των συστημάτων πιστοποίησης, τόσο κατά την πρώτη φάση (πρόταση 1) όσο και κατά τη δεύτερη (πρόταση 2) το Υπουργείο πρέπει να προβλέψει την άντληση των απαραίτητων οικονομικών πόρων από τους φορείς που θα ζητήσουν διαπίστευση/αναγνώριση. Επειδή η πιστοποίηση είναι μία δραστηριότητα που αποφέρει κέρδη στους φορείς που την αναπτύσσουν η ΟΕ προτείνει να κληθούν τα συστήματα να καλύπτουν τη δαπάνη διαπίστευσής τους. Στην

πρώτη φάση με ένα μικρό παράβολο και στη δεύτερη με μια πιο ουσιαστική καταβολή χρημάτων, το ύψος της οποίας ορίζεται στο σχέδιο νόμου.

Χωρίς να έχει προχωρήσει σε εκπόνηση ακριβούς οικονομικής μελέτης, η ΟΕ εκτιμά ότι για τις εργασίες ερευνητικής φύσεως (έλεγχος της εγκυρότητας διαδικασιών, της αξιοπιστίας οργάνων μέτρησης, του επιπέδου δυσκολίας 'benchmarking', κτλ.) η δαπάνη για κάθε επίπεδο-πιστοποιητικό ενός συστήματος πιστοποίησης θα ανέρχεται περίπου στο ποσό των 10.000 €. Θα πρέπει να εξεταστεί το ενδεχόμενο προσδιορισμού ενός μεγαλύτερου ποσού για συστήματα ευρείας χρήσης (κυρίως για την αγγλική γλώσσα) και ενός μικρότερου για μικρά συστήματα, δηλαδή ουσιαστικά για συστήματα που πιστοποιούν γνώσεις σε λιγότερο διαδεδομένες στην Ελλάδα γλώσσες (Ιαπωνική, Σουηδική, κτλ.) Το δεύτερο θέμα το οποίο πρέπει να εξεταστεί κατά τη λήψη απόφασης αναφορικά με τον προσδιορισμό του ύψους του ποσού, είναι ο αριθμός των πιστοποιητικών-επιπέδων που χορηγούνται από το κάθε σύστημα πιστοποίησης.

Τα χρήματα μπορεί είτε να καταβάλλονται ως παράβολο, σε οποιοδήποτε δημόσιο ταμείο της χώρας, είτε να κατατίθενται σε ειδικό λογαριασμό του Υπουργείου Παιδείας, για να χρησιμοποιούνται μόνο για αυτόν το σκοπό. Η ΟΕ προκρίνει τη δεύτερη διαδικασία, επειδή εξασφαλίζει ευελιξία και απαλλάσσει τον γενικό προϋπολογισμό του Υπουργείου από ένα ακόμη ενδεχόμενο, έστω και μικρό, βάρος.

ΠΡΟΤΑΣΗ 4^η: Αναφορικά με τα κρατικά συστήματα πιστοποίησης

Τα μέλη της ΟΕ θεωρούν πως πρέπει να υπάρξει, κατά τη δεύτερη φάση και μόνον, όταν δηλαδή θα γίνεται ουσιαστική αξιολόγηση των συστημάτων πιστοποίησης, διαφορετική αντιμετώπιση των κρατικών συστημάτων πιστοποίησης από αυτήν που περιγράφεται παραπάνω, στις προτάσεις 2 και 3. Και αυτό επειδή το έγγραφο-πιστοποιητικό, στην περίπτωση των κρατικών συστημάτων (ουσιαστικά μόνο του γαλλικού DELF-DALF, του ισπανικού DELE και του ελληνικού ΚΠΓ), φέρει τη σφραγίδα Υπουργείου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο Υπουργείο εξυπακούεται πως φροντίζει για την έγκυρη πιστοποίηση της γλωσσομάθειας. Κατά την πρώτη φάση, ωστόσο, της αναγνώρισης με βάση αίτηση-δήλωση θα ήταν σκόπιμο

και τα κρατικά να κληθούν να συμμετάσχουν έτσι ώστε να γίνει πλήρης καταγραφή των υπαρχόντων συστημάτων πιστοποίησης. Τα συστήματα πιστοποίησης που λειτουργούν με πρωτοβουλία ή σύμπραξη πανεπιστημίων ή άλλων ΝΠΔΔ δεν πρέπει να εξαιρούνται από την αξιολόγηση. Δηλαδή η ΟΕ, όταν χρησιμοποιεί εδώ τον όρο «κρατικός» αναφέρεται μόνο στον στενό δημόσιο τομέα και συγκεκριμένα στα Υπουργεία.

Τα μέλη της Ομάδας Εργασίας είναι στη διάθεση της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου καθώς και των υπηρεσιών του (Διεύθυνση Πιστοποίησης της Γνώσης Ξένων Γλωσσών και Διεύθυνση Ιδιωτικής Εκπαίδευσης) για οποιοσδήποτε διευκρινίσεις αναφορικά με την παρούσα εισήγηση και με τα άλλα δύο συνημμένα.

Αντώνης
Τσοπάνογλου

Γιώργος Μικρός

Κανελλιώ
Σακελλαριάδου

Ειρήνη
Γεωργούλα

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πληροφορίες: Δ. Χούτου-Περάκη
Τηλ. : 2310 99 6878 Fax: 2310 99 6872
e-mail: gramm-syg@ad.auth.gr
Κήριο : Κ. Καραθεοδωρή

Θεσσαλονίκη, 29 Ιουλίου 2016
Αριθμ. Πρωτ. 26088

ΘΕΜΑ: Χορήγηση επάρκειας διδασκαλίας ξένων γλωσσών σε κατόχους πιστοποιητικού γλωσσομάθειας.

ΣΧΕΤ.: Το έγγραφο με αριθμό 1319/15-7-2016 της Κοσμητείας της Φιλοσοφικής Σχολής με τα συνημμένα του.

ΠΡΟΣ

Το Υπουργείο Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων
-Γραφείο Υπουργού κ. Νίκου Φίλη
-Γραφείο Αναπληρώτριας Υπουργού κ. Α. Αναγνωστοπούλου
-Γραφείο Γενικού Γραμματέα κ. Γιάννη Παντή
-Διεύθυνση Εξετάσεων και Πιστοποιήσεων Τμήμα Γ'-Πιστοποίησης Γλωσσομάθειας και Εποπτείας Κέντρων Ξένων Γλωσσών
Ανδρέα Παπανδρέου 37
Μαρούσι
151 80 Αθήνα

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

- Κοσμητεία της Φιλοσοφικής Σχολής
-Τμήμα Αγγλικής, Γαλλικής, Γερμανικής και Ιταλικής Γλώσσας και Φιλολογίας του Πανεπιστημίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Σας γνωρίζουμε ότι στη συνεδρίαση της Συγκλήτου του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης με αριθμό 2929/19-7-2016, ανακοινώθηκε το σχετικό έγγραφο της Κοσμητείας της Φιλοσοφικής Σχολής με τα συνημμένα του, σχετικά με τη χορήγηση επάρκειας διδασκαλίας ξένων γλωσσών σε κατόχους πιστοποιητικού γλωσσομάθειας και μετά από συζήτηση, αποφασίστηκε να κάνει ομόφωνα αποδεκτή την πρόταση που περιέχεται σε αυτό.

Παρακαλείται το Υπουργείο Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων για τις απαραίτητες ενέργειες για την κατάργηση της παραγράφου 4 του άρθρου 70 του ΑΝ 2545/1940 και την ανάλογη νομοθετική προσαρμογή της παραγράφου 5 του εν λόγω Αναγκαστικού Νόμου και του άρθρου 5 του Ν. 4250/2014.

Εσωτερική διανομή
Γραμματεία Συγκλήτου.

Με εκτίμηση
Ο Πρύτανης

(υπογραφή)*

Περικλής Α. Μήτσας
Καθηγητής Τμήματος Ηλεκτρολόγων
Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών

*το πρωτότυπο πηγαίνει στο αρχείο της Υπηρεσίας.